Prima instanţă: Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani) Judecător Martînenco V.
Dosarul nr. 3r-351/26
2-25176543-02-3r-26052026

D E C I Z I E

30 iulie 2026 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componenţa:
Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae

soluționând, fără ședință de judecată, recursul declarat de SRL „DFM" prin intermediul reprezentantului său, avocatul Corceaghin Tatiana împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 5 mai 2026, emisă în cadrul cauzei de contencios administrativ, la acțiunea depusă de SRL „ DFM" împotriva Serviciului Fiscal de Stat, Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile,

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei:

La 18 decembrie 2025, SRL „DFM" s-a adresat cu acțiune împotriva Serviciului Fiscal de Stat, Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile.

La 29 aprilie 2026, în ședința de judecată, avocatul Corceaghin Tatiana acționînd în interesele SRL „DFM" a înaintat cerere de atragere în prezentul proces în calitate de persoană terță - Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova.

În susținerea cererii de atragere a terțului, partea reclamantă a indicat că actul generator și fundamentul juridic al actelor administrative contestate îl constituie Ordinul Serviciului de Informații și Securitate nr. 80 din 16 decembrie 2024, prin care SRL „DFM" a fost inclusă în lista persoanelor juridice în privința cărora există informații documentate că se află sub controlul subiectului restricțiilor - Ilan Șor.

A susținut că, în temeiul acestui ordin, Serviciul Fiscal de Stat a dispus inițial blocarea fondurilor și a resurselor economice ale reclamantei, iar ulterior, prin Decizia

nr. 201 din 17 septembrie 2025, a aplicat interdicțiile suplimentare asupra tranzacțiilor și activităților prevăzute de art. 28 alin. (5) din Legea nr. 25/2016 privind aplicarea măsurilor restrictive internaționale.

Partea reclamantă a relevat că legalitatea și temeinicia actelor contestate sunt legate în mod direct de legalitatea Ordinului SIS nr. 80/2024 și de informațiile care au stat la baza includerii SRL „DFM" în lista respectivă. În opinia acesteia, verificarea jurisdicțională efectivă a deciziilor emise de Serviciul Fiscal de Stat și Ministerul Finanțelor nu poate fi realizată în lipsa participării Serviciului de Informații și Securitate și fără examinarea documentelor justificative deținute de această autoritate.

Totodată, reclamanta a menționat că actele administrative contestate nu cuprind o motivare individualizată și nici o analiză proprie a situației SRL „DFM", autoritățile pârâte limitându-se la preluarea constatărilor cuprinse în Ordinul SIS nr. 80/2024. În același timp, societatea nu ar fi avut acces la informațiile documentate care au determinat includerea sa în lista menționată și, prin urmare, nu ar fi beneficiat de posibilitatea efectivă de a contesta veridicitatea și suficiența acestora.

A mai precizat că Ordinul SIS nr. 80/2024 a fost contestat într-un proces separat, aflat pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, însă, deși cele două cauze au obiecte distincte, legalitatea actelor subsecvente emise de Serviciul Fiscal de Stat și Ministerul Finanțelor ar depinde de legalitatea actului emis de SIS.

Reclamanta a invocat că Serviciul de Informații și Securitate este titularul documentelor, rapoartelor, analizelor, notelor informative și al celorlalte înscrisuri care au fundamentat emiterea Ordinului nr. 80/2024, acestea nefiind deținute de ceilalți participanți la proces. În consecință, participarea SIS în calitate de persoană terță și prezentarea dosarului administrativ intern ar fi indispensabile pentru stabilirea completă a situației de fapt, verificarea proporționalității măsurilor restrictive și garantarea dreptului reclamantei la apărare.

Soluția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 5 mai 2026, s-a respins ca neîntemeiată cererea de atragere în calitate de terț a Serviciului de Informații și Securitate al Republicii Moldova în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „DFM" împotriva Serviciului Fiscal de Stat, Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile.

Calea de atac exercitată:

Exprimându-și dezacordul cu soluția instanței de fond, la 18 mai 2026, prin intermediul poștei electronice, SRL „DFM" prin intermediul reprezentantului său, avocatul Corceaghin Tatiana a declarat recurs prin care a solicitat admiterea recursului, cu casarea încheierii contestate și emiterea unei noi încheieri de admitere a cererii de atragere a terțului.

În motivarea cererii de recurs, partea recurentă a invocat că încheierea contestată este neîntemeiată, fiind emisă cu aplicarea necorespunzătoare a normelor de drept material și procedural.

A susținut că instanța de fond a apreciat nejustificat că Serviciul de Informații și Securitate nu este subiect al raportului juridic litigios și că hotărârea care urmează a fi pronunțată nu va produce efecte directe asupra drepturilor sau obligațiilor acestei autorități.

În acest sens, recurenta a menționat că obiectul acțiunii îl constituie anularea Deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 201 din 17 septembrie 2025, a Deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 754/224 din 30 octombrie 2025 și a Deciziei Ministerului Finanțelor din 28 noiembrie 2025, acte administrative individuale defavorabile care, în opinia sa, au fost emise exclusiv în temeiul Ordinului Serviciului de Informații și Securitate nr. 80 din 16 decembrie 2024.

A relevat că Ordinul SIS nr. 80/2024 reprezintă actul generator și unicul fundament juridic al actelor administrative contestate, întrucât, în lipsa acestuia, Serviciul Fiscal de Stat și Ministerul Finanțelor nu ar fi putut aplica măsurile restrictive în privința SRL „DFM”, în temeiul Legii nr. 25/2016 privind aplicarea măsurilor restrictive internaționale.

De asemenea, recurenta a invocat că instanța de fond nu a examinat argumentele referitoare la necesitatea accesului la documentele și probele care au stat la baza emiterii Ordinului SIS nr. 80/2024, deși obligația cercetării din oficiu a stării de fapt rezultă din art. 219 alin. (1) din Codul administrativ.

În opinia recurentei, actele contestate nu conțin o motivare individualizată și nici o analiză proprie a Serviciului Fiscal de Stat sau a Ministerului Finanțelor cu privire la situația concretă a SRL „DFM”, iar documentele, rapoartele, notele informative și celelalte înscrisuri care au fundamentat includerea societății în lista restrictivă se află în posesia exclusivă a Serviciului de Informații și Securitate și nu pot fi obținute pe altă cale.

A afirmat că, în lipsa acestor probe, instanța nu poate exercita un control jurisdicțional efectiv și complet asupra legalității actelor administrative contestate, iar hotărârea pronunțată fără examinarea fundamentului factual al măsurilor restrictive ar încălca dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 20 din Constituția Republicii Moldova și art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Cu referire la constatarea primei instanțe privind contestarea Ordinului SIS nr. 80/2024 într-un proces separat, recurenta a susținut că această împrejurare nu justifică excluderea SIS din prezentul proces. A explicat că cele două cauze au obiecte distincte: cauza separată privește anularea Ordinului SIS nr. 80/2024, în timp ce prezenta cauză are ca obiect anularea actelor administrative emise de Serviciul Fiscal de Stat și Ministerul Finanțelor în executarea ordinului respectiv.

Potrivit recurentei, existența procesului separat confirmă legătura dintre cele două proceduri și necesitatea participării Serviciului de Informații și Securitate în

ambele cauze, fără a face inaplicabile prevederile art. 205 din Codul administrativ și fără a exonera instanța de obligația asigurării cadrului procesual necesar soluționării complete a litigiului.

În drept, recurenta și-a întemeiat recursul pe prevederile art. 205, art. 219 alin. (1), art. 230 și art. 241-243 din Codul administrativ, art. 20 și art. 26 din Constituția Republicii Moldova, art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenție.

Poziția intimatului pe marginea recursului:

Respectând principiul contradictorialității, în conformitate cu prevederile art. 38 din Codul administrativ, înaintea emiterii unei soluții, participanților la proces li s-a oferit posibilitatea de a-și expune punctul de vedere, însă pînă la data examinării prezentei cereri de recurs, nici o referință nu a fost depusă.

Admisibilitatea recursului:

În conformitate cu art. 241 din Codul administrativ, „*încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. Încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătoreşti nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva*”.

Potrivit art. 242 din Codul administrativ, „*recursul împotriva încheierii judecătoreşti se depune motivat la instanţa de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătoreşti, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătoreşti împreună cu dosarul judiciar instanţei competente să soluţioneze recursul*”.

Prevederile art. 236 din cap. III în cartea a treia din Codul administrativ reglementează temeiurile de inadmisibilitate a cererii de apel, corespunzător prin prisma prevederilor art. 241 alin. (3) din Codul administrativ și cererii de recurs.

În conformitate cu prevederile art. 236 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, „*instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs. Apelul (recursul) se declară inadmisibil, în special când: a) hotărârea în fond nu poate fi contestată cu apel; b) apelul este depus în mod repetat; c) apelul este depus de o persoană neîmputernicită; d) apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 232 alin. (1); e) motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2); f) cererea de apel nu*

corespunde cerinţelor stabilite la art.233 alin.(1) şi (2) şi art.234 alin. (1) şi apelantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată".

Completul judiciar stabilește că Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani) a emis încheierea recurată la 5 mai 2026, iar cererea de recurs a fost depusă la 18 mai 2026. Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ apreciază recursul declarat de SRL „DFM" prin intermediul reprezentantului său, avocatul Corceaghin Tatiana, la 18 mai 2026, ca fiind depus în termenul prevăzut de Lege.

La fel, se reține că, recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurentul își întemeiază pretențiile.

Totodată, se atestă că, SRL „DFM" prin intermediul reprezentantului său, avocatul Corceaghin Tatiana a prezentat dovada achitării taxei de timbru în sumă de 200 lei în conformitate cu prevederile art. 2 al Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023.

Totodată, Completul judiciar reține că cererea de apel a fost semnată de avocatul Corceaghin Tatiana în interesele SRL „DFM", împuternicit în baza mandatului seria MA nr. 2435865 din 12 decembrie 2025 (f.d.5).

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233, 236, 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului declarat de SRL „DFM" prin intermediul reprezentantului său, avocatul Corceaghin Tatiana, motiv din care, recursul urmează a fi judecat în fond.

Aprecierea instanței de recurs:

Studiind recursul declarat şi materialele cauzei, Colegiul consideră că recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, reieşind din considerentele ce succed.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, „*examinând recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanţa adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul*".

Alineatul (3) al aceluiași articol prescrie că, „*decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris*".

Din materialele dosarului rezultă cu certitudine că, la 18 decembrie 2025, SRL „DFM" s-a adresat cu acțiune împotriva Serviciului Fiscal de Stat, Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile.

La 29 aprilie 2026, în ședința de judecată în instanța de fond, avocatul Corceaghin Tatiana acționînd în interesele SRL „DFM" a înaintat cerere de atragere în prezentul proces în calitate de persoană terță - Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 5 mai 2026, s-a

respins ca neîntemeiată cererea de atragere în calitate de terț a Serviciului de Informații și Securitate al Republicii Moldova în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „DFM” împotriva Serviciului Fiscal de Stat, Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile.

Exprimându-și dezacordul cu soluția instanței de fond, la 18 mai 2026, prin intermediul poștei electronice, SRL „DFM” prin intermediul reprezentantului său, avocatul Corceaghin Tatiana a declarat recurs prin care a solicitat admiterea recursului, cu casarea încheierii contestate și emiterea unei noi încheieri de admitere a cererii de atragere a terțului.

În condițiile cauzei, Completul judiciar apreciază ca fiind întemeiată încheierea instanței de fond din 5 mai 2026 , din considerentele ce succed.

Potrivit art. 203 Cod administrativ, *participanţi la proces sînt: a) părţile; b) persoanele atrase în proces de instanţa de judecată; c) alţi subiecţi investiţi de lege cu drept de sesizare.*

În conformitate cu art. 205 alin. (1), (2) Cod administrativ, *(1) La examinarea acţiunii în contencios administrativ, instanţa de judecată poate atrage în proces, din oficiu sau la cerere, persoane ale căror drepturi sînt afectate de litigiul în cauză.*

(4)Încheierea judecătorească prin care este atras în proces un terţ se notifică tuturor participanţilor la proces. Instanţa de judecată indică motivul atragerii în proces şi expediază terţului atras în proces o copie a înscrisurilor depuse pînă la acel moment în instanţa de judecată. Încheierea judecătorească cu privire la atragerea unui terţ în proces nu este susceptibilă de recurs. Încheierea judecătorească prin care se refuză atragerea în proces a unui terţ poate fi contestată separat cu recurs.

(5) Orice terţ atras în proces poate înainta atît cereri procesuale, cît şi cereri de alăturare la cererea reclamantului sau pîrîtului cu privire la fondul cauzei. Terţul atras în proces poate depune o cerere proprie cu privire la fondul cauzei doar în cazurile prevăzute la alin.(2)

Art. 44 Cod administrativ prevede că, *(1) Participanţi la procedura administrativă sînt: autoritatea publică, orice persoană fizică şi juridică care a solicitat iniţierea procedurii sau în privinţa căreia procedura a fost iniţiată, precum şi orice altă persoană atrasă de autoritatea publică în procedura administrativă. (2) Dacă procedura administrativă implică necesitatea soluţionării unei chestiuni cu privire la drepturile şi obligaţiile comune ale mai multor participanţi sau drepturile şi obligaţiile participanţilor decurg din aceleaşi temeiuri de fapt sau de drept, participarea lor la procedura administrativă este obligatorie. (3) Autoritatea publică este obligată să atragă în procedura administrativă, din oficiu sau la cerere, persoanele ale căror drepturi pot fi afectate prin procedura administrativă. Dacă are cunoştinţă despre astfel de persoane, autoritatea publică le informează despre iniţierea sau desfăşurarea procedurii administrative.*

Art. 205 alin. (2) Cod administrativ, prevede că, *dacă un terţ participă la raportul juridic litigios în aşa fel încît hotărîrea instanţei de judecată ar interveni direct în drepturile lui, atunci această persoană terţă trebuie atrasă în proces.*

Urmare a celor redate mai sus, Completul judiciar conchide asupra netemeiniciei argumentelor invocate de partea recurentă și legalității soluției adoptate de instanța de fond. Or, interpretarea coroborată a prevederilor art. 203 și art. 205 alin. (1) și (2) din Codul administrativ relevă că atragerea unei persoane în proces, în calitate de terţ, este condiționată de existența unei legături juridice directe între aceasta și raportul litigios, concretizată în posibilitatea ca hotărârea judecătorească să îi afecteze drepturile ori obligațiile.

Prin urmare, pentru aplicarea art. 205 din Codul administrativ nu este suficient ca persoana a cărei atragere se solicită să fi emis anterior un act administrativ care prezintă legătură factuală sau juridică cu actele contestate. Este necesar ca soluția ce urmează a fi pronunțată în cauza concretă să intervină direct în sfera juridică a acesteia, prin constituirea, modificarea, stingerea ori confirmarea unui drept sau a unei obligații proprii.

La caz, obiectul acțiunii îl constituie verificarea legalității Deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 201 din 17 septembrie 2025, a Deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 754/224 din 30 octombrie 2025 și a Deciziei Ministerului Finanțelor din 28 noiembrie 2025. Serviciul de Informații și Securitate nu este emitentul actelor administrative individuale contestate, nu este destinatarul acestora și nici titularul drepturilor sau obligațiilor stabilite prin aceste acte.

În aceste condiții, indiferent dacă acțiunea va fi admisă sau respinsă, hotărârea pronunțată nu va institui, modifica ori stinge vreun drept sau vreo obligație a Serviciului de Informații și Securitate. Eventuala anulare a actelor emise de Serviciul Fiscal de Stat și Ministerul Finanțelor va produce efecte juridice în raporturile dintre reclamantă și autoritățile publice emitente, fără a determina, prin ea însăși, anularea, modificarea ori lipsirea de efecte juridice a Ordinului SIS nr. 80 din 16 decembrie 2024.

Prin urmare, susținerea recurentei potrivit căreia Ordinul SIS nr. 80/2024 reprezintă actul generator și unicul fundament juridic al actelor contestate nu demonstrează îndeplinirea condiției prevăzute de art. 205 alin. (2) din Codul administrativ. Legătura dintre două acte administrative succesive nu echivalează cu participarea autorității emitente a actului anterior la raportul juridic litigios format în legătură cu actul subsecvent și nici nu conferă automat acestei autorități calitatea de persoană terță.

Completul judiciar subliniază că obiectul procesului și limitele controlului judecătoresc sunt determinate de pretențiile formulate de reclamantă. Or, în prezenta cauză, SRL „DFM” nu a solicitat anularea Ordinului SIS nr. 80/2024, ci anularea actelor emise de Serviciul Fiscal de Stat și Ministerul Finanțelor. Legalitatea ordinului respectiv constituie obiectul unei acțiuni judiciare distincte, în cadrul căreia Serviciul

de Informații și Securitate participă în calitatea procesuală corespunzătoare și își poate exercita drepturile și obligațiile procedurale.

Existența procesului separat nu impune atragerea SIS și în prezenta cauză. Dimpotrivă, aceasta confirmă delimitarea obiectului celor două litigii: unul privește legalitatea Ordinului SIS nr. 80/2024, iar celălalt legalitatea actelor emise ulterior de Serviciul Fiscal de Stat și Ministerul Finanțelor. Faptul că între actele contestate în cele două procese există o anumită legătură juridică nu înlătură necesitatea verificării separate a condițiilor de participare procesuală prevăzute de art. 205 din Codul administrativ.

Nu pot fi reținute nici argumentele referitoare la faptul că Serviciul de Informații și Securitate deține documentele și informațiile care au stat la baza emiterii Ordinului nr. 80/2024. Deținerea unor probe potențial relevante nu conferă autorității respective calitatea de subiect al raportului juridic litigios și nu constituie, în sine, un temei pentru atragerea acesteia în calitate de terț. Atragerea unei persoane în proces și administrarea probelor reprezintă instituții procesuale distincte, supuse unor condiții juridice diferite.

În acest sens, prevederile art. 219 alin. (1) din Codul administrativ, care consacră rolul activ al instanței în cercetarea stării de fapt, nu condiționează solicitarea ori administrarea unor înscrisuri de atribuirea calității de participant la proces persoanei sau autorității care le deține. În măsura în care instanța de fond va aprecia că anumite documente aflate în posesia SIS sunt pertinente și necesare soluționării litigiului, aceasta este în drept să dispună prezentarea lor prin mijloacele procesuale prevăzute de lege, cu respectarea regimului juridic aplicabil informațiilor protejate.

Așadar, respingerea cererii de atragere a Serviciului de Informații și Securitate nu limitează rolul activ al instanței, nu împiedică administrarea probatoriului relevant și nici nu lipsește reclamanta de posibilitatea de a solicita prezentarea înscrisurilor pe care nu le poate obține în mod independent. Argumentele recurentei confundă necesitatea eventuală a administrării unor probe cu necesitatea participării procesuale a autorității care le deține.

Totodată, art. 44 din Codul administrativ, invocat de recurentă, reglementează cercul participanților la procedura administrativă desfășurată în fața autorității publice, și nu condițiile atragerii persoanelor terțe în procesul de contencios administrativ. Aceste din urmă condiții sunt reglementate distinct de art. 205 din Codul administrativ. În orice caz, recurenta nu a demonstrat existența unor drepturi sau obligații comune ale SIS și ale părților, care ar decurge din aceleași temeiuri de fapt sau de drept și asupra cărora instanța ar urma să se pronunțe în prezenta cauză.

De asemenea, invocarea art. 20 și art. 26 din Constituție, a art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenție nu este de natură să determine o altă concluzie. Dreptul la un proces echitabil presupune posibilitatea efectivă a reclamantei de a-și prezenta poziția, de a propune probe și de a solicita administrarea celor pe care nu le poate obține, însă nu îi conferă

dreptul de a determina componența procesuală în afara condițiilor prevăzute expres de lege.

În consecință, Completul judiciar constată că recurenta a argumentat, în esență, necesitatea obținerii unor informații și înscrisuri deținute de SIS, însă nu a demonstrat că hotărârea care urmează a fi pronunțată asupra legalității actelor emise de Serviciul Fiscal de Stat și Ministerul Finanțelor va interveni direct în drepturile sau obligațiile Serviciului de Informații și Securitate. Or, interesul probatoriu al unei părți nu poate substitui condiția afectării juridice directe, impusă de art. 205 din Codul administrativ.

Astfel, instanța de fond a constatat justificat lipsa temeiurilor legale pentru atragerea Serviciului de Informații și Securitate în calitate de persoană terță, iar argumentele formulate în recurs nu relevă existența unor circumstanțe care să impună casarea încheierii din 5 mai 2026. În consecință, recursul declarat de SRL „DFM" urmează a fi respins, cu menținerea încheierii contestate.

În același sens, Completul judiciar reține că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, dreptul de acces la o instanță garantat de art. 6 §1 din Convenție nu are un caracter absolut și poate fi supus unor limitări procedurale legitime, atât timp cât acestea urmăresc un scop legitim și nu afectează însăși esența dreptului. Instanțelor naționale le revine competența de a stabili admisibilitatea probelor, precum și necesitatea participării anumitor persoane în proces, în funcție de relevanța acestora pentru soluționarea litigiului. Prin urmare, refuzul atragerii unei persoane în calitate de terț nu poate fi calificat, prin el însuși, drept o încălcare a art. 6 din Convenție, în lipsa demonstrării faptului că această măsură a lipsit partea de posibilitatea efectivă de a-și susține cauza în fața instanței. A se vedea, mutatis mutandis, cauza *Dombo Beheer B.V. v. Netherlands*, în care Curtea a subliniat că principiul egalității armelor presupune oferirea unei posibilități rezonabile de prezentare a cauzei, fără a plasa una dintre părți într-un dezavantaj substanțial față de adversarul său.

De asemenea, potrivit hotărârii *Perez v. France*, garanțiile art. 6 din Convenție urmăresc asigurarea caracterului echitabil al procedurii în ansamblul său, iar nu consacrarea unui drept nelimitat al părților de a determina modalitatea de desfășurare a procesului ori componența participanților la acesta.

Astfel, din considerentele menţionate şi având în vedere că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare a ilegalităţii încheierii contestate şi care ar duce la casarea acesteia, Completul judiciar din cadrul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ ajunge la concluzia de a respinge recursul ca fiind neîntemeiat şi de a menţine încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 5 mai 2026, ca întemeiată şi legală.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de către SRL „DFM” prin intermediul reprezentantului său, avocatul Corceaghin Tatiana.

Se menţine încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 5 mai 2026.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii:

Bostan Angela

Ghedrovici Nicolae